

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8C/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116221463
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1116221463.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: Mesto Zvolen, IČO: 00 320 439, Námestie slobody 22, Zvolen, proti žalovanému: AXA životní pojišťovna a.s., IČ: 618 59 524, Lazarská 13/8, Praha 2, Česká republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: AXA životní pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 35 968 079, Kolárska 6, Bratislava, právne zast.: CLS Čavojský & Partners, s.r.o., IČO: 36 854 972, Zochova 6-8, Bratislava, o zaplatenie 33 951,32 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 23.5.2016 doručil Okresnému súdu Zvolen žalobu o zaplatenie 33 951,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 33 951,41 eur od 1.1.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom výšku žalovanej sumy v priebehu konania upresnil na sumu 33 951,32 eur s odôvodnením, že išlo o chybu v počítaní.

2. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že žalobca ako zamestnávateľ uzatvoril dňa 6.12.1999 s Doplnkovou dôchodkovou poisťovňou LIPA, IČO: 31 795 935, Špitálska 35, Bratislava, Zamestnávateľskú zmluvu č. 181205101, predmetom ktorej bolo dojednanie doplnkového dôchodkového poistenia so zamestnávateľom v súlade so zákonom č. 123/1996 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom poistení zamestnancov. V zmysle uvedenej zmluvy sa zamestnávateľ zaviazal platiť poisťovni príspevky podľa prílohy zmluvy, vykonávať zrážky zo mzdy poistenca na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vo výške príspevku poistenca, odvádzať poisťovni príspevky a zasielať poisťovni prehľad zaplatených príspevkov, odvedených príspevkov a prehľad penále. Právnym nástupcom uvedenej Doplnkovej dôchodkovej poisťovne LIPA sa postupne stala AXA d.d.s., a.s., IČO: 35 977 540, Kolárska 6, Bratislava. V žalobe bolo ďalej uvedené, že na základe čl. 54 Kolektívnej zmluvy zo dňa 18.12.2007 účasť žalobcu ako zamestnávateľa na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzatvorené medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými poisťovňami. Podľa čl. 1 bod 5 a 6 Zásad o účasti zamestnávateľa a zamestnancov Mesta Zvolen v doplnkovom dôchodkovom sporení zo dňa 18.12.2007 sa minimálny príspevok zamestnanca na dôchodkové doplnkové sporenie stanovuje vo výške 6,64 eur mesačne a výška príspevku zamestnávateľa pre zamestnancov zaradených v jednotlivých identifikačných skupinách sa určuje podľa veku zamestnanca. Žalobca v žalobe tiež uviedol, že v priebehu mesiaca september 2014 mu bol doručený návrh Zamestnávateľskej zmluvy o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní príspevkov zamestnávateľa na Dôchodkový program Comfort. Pri vykonávaní predbežnej finančnej kontroly návrhu tejto zmluvy podľa zákona č. 502/2001 Z. z. o finančnej kontrole a vnútornom audite žalobca zistil,

že obsahom Dôchodkového programu Comfort nie je dôchodkové doplnkové sporenie, ale investičné životné poistenie. Po vykonaní kontroly a identifikácii platieb vyšlo najavo, že žalobca od roku 2010 poukazuje žalovanému príspevky zamestnávateľa na investičné životné poistenie v presvedčení, že sa jedná o doplnkové dôchodkové poistenie, t.j. mal za to, že platby vykonával bez zmluvného vzťahu a v omyle. Za obdobie rokov 2010 až 2014 tak žalobca poukázal na účet žalovaného sumu vo výške 33 951,41 eur. Žalobca listom č. P-791/2014 zo dňa 8.12.2014 vyzval žalovaného na vrátenie sumy bezdôvodného obohatenia. Ďalšími listami č. 93/2015 zo dňa 4.2.2015 a č. P-898/2015 zo dňa 23.11.2015 žalovaného urgoval, ten však žalovanú sumu nevrátil. Dňa 2.12.2015 na rokovaní strán sporu zástupca žalovaného prisľúbil hľadať riešenie k vzniknutej situácii, avšak ku dňu podania žaloby svoje stanovisko neuviedol. Žalobca mal za to, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, keď získal plnenie bez právneho dôvodu, pretože medzi nimi nedošlo k uzatvoreniu Zamestnávateľskej zmluvy o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní príspevkov zamestnávateľa na Dôchodkový program Comfort, predmetom ktorej by bol záväzok žalobcu platiť a odvádzat' príspevky zamestnávateľa na investičné životné poistenie. Podľa uvedenia žalobcu o skutočnosti, že sa žalovaný bezdôvodne obohacuje na jeho úkor, sa dozvedel v mesiaci september 2014 a následne listom zo dňa 8.12.2014 vyzval žalovaného na vrátenie žalovanej sumy. List bol žalovanému doručený dňa 15.12.2014, preto podľa žalobcu štvorročná premlčacia doba v zmysle Obchodného zákonníka na uplatnenie práva na súde začala plynúť dňom 16.12.2014. Aplikáciu Obchodného zákonníka na plynutie premlčacej doby vysvetlil tým, že ak vznikne vo vzťahoch medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti alebo vo vzťahu medzi samosprávnou územnou jednotkou a podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti týkajúcej sa zabezpečovania verejných potrieb bezdôvodné obohatenie plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, riadi sa premlčanie práva na jeho vydanie Obchodným zákonníkom. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania podľa Obchodného zákonníka a nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. vo výške 9,05% ročne od 1.1.2015 do zaplatenia, keďže žalovaný napriek listu č. P-791/2014, ktorý mu bol doručený dňa 15.12.2014, žalovanú sumu neuhradil.

3. Okresný súd Zvolen dňa 14.6.2016 vydal platobný rozkaz č. k. 12C/128/2016-61, proti ktorému žalovaný dňa 9.8.2016 doručil odpor. Žalovaný sa podaným odporom vyjadril k žalobe, uviedol, že žalobca v období od februára 2010 do novembra 2014 poskytoval príspevky svojim zamestnancom, ktorí so žalovaným uzatvorili poisťovnú zmluvu na investičné životné poistenie - Dôchodkový program Comfort. Poistné zmluvy boli uzatvárané jednotlivými zamestnancami žalobcu ako poistníkmi/poistenými a žalovaným ako poisťovateľom prostredníctvom sprostredkovateľa poistenia žalovaného, pričom pred uzatvorením poisťovnej zmluvy bola zamestnancom riadne poskytnutá informácia o spôsobe platenia poistného a jeho splatnosti, tiež ďalšie informácie podľa § 792a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V poisťovnej zmluve bola pritom následne určená výška poistného, ktorá predstavuje „protiplnenie“ za poskytované poistné krytie jednotlivým poisteným zamestnancom. V poisťovnej zmluve bola okrem iného uvedená aj výška vkladu/poistného za poistné obdobie spolu s údajom o výške príspevku zamestnávateľa, pričom uvedená výška príspevku žalobcu ako zamestnávateľa na poistenie zamestnanca bola uvedená v poisťovnej zmluve na pokyn zamestnanca a žalovaný tento návrh úhrady časti poistného žalobcom akceptoval. Žalovaný ďalej uviedol, že poisťovná zmluva predstavuje synalagmatický záväzkovoprávny vzťah, v rámci ktorého úhrada poistného predstavuje odplatu za poskytnutie poisťovnej ochrany poisťovňou pre poisteného zamestnanca, pričom v prípade investičného životného poistenia sa poistený prostredníctvom uhradeného poistného podieľa na výsledkoch služieb poskytovaných žalovaným. V nadväznosti na uzavreté poisťovné zmluvy žalobca uzatváral so svojimi zamestnancami Dohodu o zrážkach zo mzdy a o spôsobe platenia a odvádzania poistného na Dôchodkový program Comfort, a tak vykonával zrážky zo mzdy zamestnancov a zrazenú sumu spolu s príspevkom zamestnávateľa poukazoval na účet žalovaného. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy jednoznačne vyplýva aj dohoda medzi zamestnancom a žalobcom o spôsobe platenia a odvádzania poistného na investičné životné poistenie zamestnanca, pričom týmto právnym úkonom došlo k vzájomnej confirmácii zmluvných strán o výške príspevku zamestnávateľa na poistné zamestnanca a výške poistného hradeného zamestnancom zrážkou zo mzdy. Podľa žalovaného došlo dohodami o zrážkach zo mzdy medzi zamestnancom a žalobcom k uzatvoreniu platného zmluvného vzťahu a k záväzku poskytovať príspevok jednotlivým zamestnancom na poistné na investičné životné poistenie a odvádzat' žalovanému úhrn platieb poistného, preto tvrdenie žalobcu o odvádzaní príspevku zamestnancom bez právneho dôvodu považoval za tvrdenie bez opory v dôkazoch. Žalovaný mal za to, že pokiaľ by aj došlo k prípadnému vzniku bezdôvodného obohatenia, majetkový prospech by vznikol na strane zamestnancov ako poistených, keďže príspevok zo strany žalobcu

bol poskytovaný pre jeho zamestnancov a nie pre žalovaného, ktorý sa považuje len za platobné miesto na plnenie príspevku pre zamestnancov žalobcu. Uviedol, že žalobca uhradil príspevky na poistné v súlade s platne uzatvorenou dohodou o zrážkach zo mzdy zamestnancov, príspevky boli určené a poskytnuté v prospech týchto zamestnancov, preto výlučne len na strane poistených zamestnancov mohlo dôjsť k majetkovému prospechu. Taktiež poukázal na to, že žalobca nepreukázal vznik majetkového prospechu na strane žalovaného bez právneho dôvodu. Ohľadom zamestnávateľskej zmluvy sa žalovaný vyjadril v tom zmysle, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť uzatvoriť zamestnávateľskú zmluvu medzi žalobcom a žalovaným o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na investičné životné poistenie, keďže dohoda o výške príspevkov zamestnávateľa je dohodou medzi ním a zamestnancom, teda záväzok na platenie poistného je záväzkom poistníka/poisteného, t.j. zamestnanca a nie žalobcu. Žalovaný na základe uvedeného mal za to, že za daných okolností nemožno hovoriť o omyle žalobcu, ktorý mal konať v presvedčení, že poskytuje príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie, keďže mal možnosť si preveriť správnosť údajov, ktoré mu boli predložené. Žalovaný na záver vzniesol námietku premĺčania ohľadom všetkých plnení poskytnutých žalobcom v prospech žalovaného pred dátumom 23.5.2013 v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Predmetná vec bola následne postúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I dňa 13.10.2016. Následne bol platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/128/2016-61 zo dňa 14.6.2016 zrušený uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C/80/2016-124 zo dňa 10.11.2016.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 17.10.2017 opätovne poukázal na to, že sa svojho nároku domáha titulom bezdôvodného obohatenia - plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Uvedené odôvodnil skutočnosťou, že mzdárka žalobcu poukázala v rokoch 2010 až 2014 z účtu žalobcu na účet žalovaného finančné prostriedky v domnení, že ide o doplnkové dôchodkové poistenie, pričom sa podľa žalobcu uvedené vykonávalo bez súhlasu primátora mesta. Existovali však dohody o zrážkach zo mzdy medzi žalovaným a jednotlivými zamestnancami, ktoré sa týkali príspevku zamestnávateľa na investičné životné poistenie. Žalobca však so žalovaným nemal uzatvorenú zamestnávateľskú zmluvu, ktorá by určila záväzok žalobcu uhrádzať za zamestnancov akýkoľvek príspevok na investičné životné poistenie. Žalobca poskytoval svojim zamestnancom v čase platnosti zmluvy s doplnkovou dôchodkovou poisťovňou LIPA príspevok na základe čl. 54 Kolektívnej zmluvy zo dňa 18.12.2007, podľa ktorého sa účasť zamestnávateľa na doplnkovom dôchodkovom sporení upravovala zamestnávateľskou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a doplnkovými dôchodkovými poisťovňami. Vznik bezdôvodného obohatenia žalobca zistil v októbri roku 2014, kedy zamestnanec žalobcu požadoval plnenie z dôchodkového programu. Po zistení, že ide o investičné životné poistenie a nie doplnkové dôchodkové sporenie, žalobca vyzval žalovaného na vrátenie žalovanej sumy.

6. Dňa 21.12.2017 žalobca doručil súdu písomné vyjadrenie, v ktorom zdôraznil skutočnosť, že medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu zamestnávateľskej zmluvy, ktorej uzatvorenie však predpokladá samotný produkt Dôchodkový program Comfort, uvedené podložil aj nepodpísaným návrhom zamestnávateľskej zmluvy od žalovaného. Poukázal na viaceré zamestnávateľské zmluvy zverejnené na webových stránkach zamestnávateľov, z ktorých vyplýva potreba ich písomného uzavretia pre prípad platenia príspevkov zo strany zamestnávateľa. Žalobca mal naďalej za to, že nielen on, ale i jeho zamestnanci boli zo strany žalovaného uvedení do omylu, keď zamestnanci žalobcu nevedeli, že zo strany žalobcu nebola uzatvorená zamestnávateľská zmluva so žalovaným na Dôchodkový program Comfort, najmä keď v návrhu zamestnávateľskej zmluvy je uvedená výška príspevku žalobcu na predmetný dôchodkový program. Podľa žalobcu už vzhľadom na výšku príspevku zamestnávateľa uvedenú v návrhoch poistných zmlúv, ktorá korešpondovala s výškou príspevku zamestnávateľa na doplnkové dôchodkové sporenie, je zrejmé, že boli zamestnanci presvedčení, že ide o doplnkové dôchodkové sporenie. Ďalej podľa žalobcu, čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, z nej žalobcovi nevyplýva záväzok uhrádzať príspevok na Dôchodkový program Comfort, predmetom dohody je len zrážka poistného, ktoré uhradil zamestnanec žalovanému. Žalobca poukázal i na druhú časť Dohody o zrážkach zo mzdy označenú ako Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného - Návrh na zmenu poistnej zmluvy, podľa ktorej sa poisťovňa a zamestnanec dohodli na zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného dohodnutého v poistnej zmluve tak, že sa na výške poistného dohodnutého v poistnej zmluve bude podieľať zamestnávateľ príspevkom vo výške dohodnutej medzi zamestnávateľom a zamestnancom a platby poistného platené zamestnancom bude zamestnávateľ odvádzat' spôsobom

a v lehotách dohodnutých v tejto dohode a v zamestnávateľskej zmluve o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na investičné životné dôchodkové sporenie uzatvorenej medzi poisťovňou a zamestnávateľom. Žalobca namietal platnosť a účinnosť tejto dohody vzhľadom na to, že nebola uzatvorená ani zamestnávateľská zmluva, ani medzi žalobcom a zamestnancami nedošlo k dohode o platení príspevkov na investičné životné poistenie. Žalobca mal za to, že poistný produkt Dôchodkový program Comfort evokoval doplnkové dôchodkové poistenie, preto ľahko mohlo dôjsť k jeho zámene. Poznamenal, že pasívne vecne legitimovaní v tomto spore nemôžu byť zamestnanci žalobcu, pretože príspevky vyplácané zamestnávateľom nevstupovali do hrubej mzdy zamestnanca, ani do ceny práce.

7. Žalovaný dňa 2.5.2018 doručil súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Žalovaný nepoprel neuzatvorenie zamestnávateľskej zmluvy medzi stranami sporu, avšak uviedol, že produkt Dôchodkový program Comfort uzatvorenie takej zmluvy nepredpokladá, teda nie je jeho podmienkou. Tiež mal za to, že žalobca nepreukázal, z akého právneho predpisu odvodzuje povinnosť uzavrieť zamestnávateľskú zmluvu ako podmienku zakladajúcu platnosť alebo neplatnosť zmluvného vzťahu medzi žalovaným a jednotlivými poistníkmi. Dohoda o výške týchto príspevkov zamestnávateľa je dohodou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Zamestnávateľ potom v tomto prípade len plní za zamestnanca ako poistníka z poistnej zmluvy jeho platobné povinnosti, neuzatvára však s poisťovňou poistnú zmluvu, ani nedojednávajú poistné podmienky, t.j. nie je poistníkom. Záväzok na platenie poistného na investičné životné poistenie je záväzkom poistníka/poisteného, ktorým je zamestnanec, a nie žalobca, ktorý len poistné za zamestnanca odvádza na základe ich vzájomnej dohody. Žalovaný ďalej nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že by zamestnanci boli uvedení do omylu vo veci ponúkaného poistného produktu, pretože zamestnanci boli pred uzavretím poistnej zmluvy riadne oboznámení s poistnými podmienkami a obchodnými podmienkami žalovaného, čo potvrdili podpisom na poistnej zmluve. Skutočnosť, že sa v danom prípade jednalo o investičné životné poistenie, preukazuje aj protokol o stretnutí sprostredkovateľa poistenia s klientom pred uzavretím poistnej zmluvy, podľa ktorého sa životné poistenie uzatváralo pre prípad smrti alebo dožitia. Žalobca mal za to, že preukázal, že si pri uzatváraní poistných zmlúv so zamestnancami žalobcu splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu z právnych predpisov. Ohľadom údaju o výške príspevku zamestnávateľa uvedeného v poistnej zmluve žalovaný opätovne uviedol, že bola uvedená na pokyn zamestnanca. Skutočnosť, že sa výška príspevku zamestnávateľa zhoduje s výškou príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie garantovanou v Kolektívnej zmluve, ktorú mal žalobca uzatvorenú, ešte nepotvrďuje presvedčenie zamestnancov žalobcu, že majú uzatvorené doplnkové dôchodkové sporenie. Neexistuje totiž žiadna zákonná prekážka, pre ktorú by zamestnávateľ nemohol prispievať svojim zamestnancom na investičné životné poistenie. Žalobca tak podľa žalovaného dobrovoľne uhrádzal príspevky zamestnávateľa na investičné životné poistenie - Dôchodkový program Comfort svojim zamestnancom v nadväznosti na uzatvorené Poistné zmluvy medzi zamestnancami a žalovaným, a to na základe Dohôd o zrážkach zo mzdy so svojimi zamestnancami, uzatvorením ktorých akceptoval platenie poistného v rozsahu výšky príspevku zamestnávateľa. Žalovaný ďalej uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje dohodu medzi zamestnancom a žalobcom ako zamestnávateľom o zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného dohodnutého v Poistnej zmluve, na základe ktorej sa žalobca má podieľať príspevom vo výške dohodnutej medzi ním a zamestnancom, čo žalobca potvrdil svojím podpisom na Dohode o zrážkach zo mzdy. Týmto došlo k vzájomnej confirmácii zmluvných strán o zrážke poistného plateného zamestnancom z ich mzdy a súčasne vo výške príspevku zamestnávateľa na poistné zamestnanca. Žalovaný namieta tvrdenie žalobcu, že by uvedené ustanovenie Dohody o zrážkach zo mzdy (Dohoda o zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného) bolo neplatné a neúčinné, keď v každej Dohode o zrážkach zo mzdy je na prvej strane pri identifikácii zamestnávateľa uvedená výška príspevku zamestnávateľa na poistenie zamestnanca a táto suma sa zhoduje s výškou príspevku zamestnávateľa uvedenou v Poistnej zmluve, okrem iného žalobca takúto sumu pravidelne uhrádzal žalovanému. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatváraná písomne, čím podľa žalovaného došlo medzi žalobcom a jeho zamestnancami k vzniku platného zmluvného vzťahu a záväzku poskytovať príspevok na investičné životné poistenie zamestnancom. Uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy žalobca akceptoval výšku príspevku na investičné životné poistenie a spôsob platenia a odvádzania poistného, čo následne potvrdil realizovaním úhrad poistného za svojich zamestnancov, kedy pri platbách rozlišoval poistné hradené zamestnancami a príspevok zamestnávateľa. Žalovaný tak trval na tom, že tvrdenie žalobcu o odvádzaní príspevku zamestnancom na investičné životné poistenie bez právneho dôvodu, je tvrdením bez opory v dôkazoch. K pasívnej vecnej legitimácii žalovaný uviedol, že príspevky na investičné životné poistenie žalobca poskytoval pre svojich zamestnancov a nie pre žalovaného, ktorý bol z

právneho hľadiska len platobným miestom na plnenie príspevku, preto majetkový prospech na strane žalovaného nemohol vzniknúť. Poistné predstavuje odplatu za poskytnutie poistného krytia poisťovňou. Žalovaný ako poisťovateľ mal z titulu uzatvorenej Poistnej zmluvy so zamestnancami nárok na úhradu poistného v sume určenej v Poistnej zmluve, pričom uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy došlo len k zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného, preto na strane žalovaného nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia. Žalovaný naďalej trval na tom, že sa nemohol bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, keď nárok na poistné mu vyplýva z Poistnej zmluvy. Táto skutočnosť potom bráni aplikácii § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože na strane žalovaného nedochádza k vzniku majetkového prospechu plnením bez právneho titulu. Podľa žalovaného medzi stranami sporu neexistuje bezdôvodná majetková nerovnováha, pretože plnenie nadobudnuté žalovaným bolo z právneho pohľadu plnením poskytovaným poisťníkmi, teda nie je naplnená generálna klauzula inštitútu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vzťah medzi stranami sporu preto nie je možné subsumovať ani pod žiadnu osobitnú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okrem toho podľa žalovaného mal žalobca reálnu možnosť preveriť si správnosť údajov a skutočností, ktoré mu boli v tejto súvislosti predložené.

8. Na pojednávaní dňa 1.6.2018 poverená zástupkyňa žalobcu mala za to, že došlo k zámene produktov AXA poisťovne, z uvedeného dôvodu žalobca plnil bez titulu. O skutočnosti, že sa v prípade zamestnancov, ktorých sa predmetná vec týka, nejedná o doplnkové dôchodkové sporenie, sa žalobca dozvedel až s odstupom času od jedného zamestnanca, ktorý bol na materskej dovolenke a ktorý vyzval žalobcu na zaplatenie poistného. Pri doplnkovom dôchodkovom sporení sa totiž tento príspevok zo strany zamestnávateľa počas materskej dovolenky neplatí. Žalobca preto preskúmal podklady a zistil, že za časť zamestnancov plnil bez právneho titulu nad rámec zmluvy o doplnkovom dôchodkovom sporení, ktorú má aj v súčasnosti uzatvorenú. Ako ďalšiu okolnosť, že žalobca plnil bez právneho dôvodu, uviedla, že sprostredkovateľka poistenia od žalovaného urgovala žalobcu na podpísanie zamestnávateľskej zmluvy, ktorá v tom čase ešte nebola podpísaná. Finančná kontrola, ktorá predchádza uzatvoreniu zmluvy, však žalobcovi odporučila nepodpísať zamestnávateľskú zmluvu, keďže bola v rozpore s podmienkami kolektívnej zmluvy. Zo samotných dohôd o zrážkach zo mzdy podľa žalobcu preto nevyplýva povinnosť, aby Mesto plnilo príspevok zamestnávateľa na životné poistenie zamestnanca, vyplýva iba povinnosť vykonať zrážku poistného, na ktorú sa zaviazal zamestnanec. Tieto dohody o zrážkach zo mzdy predpokladajú uzatvorenie zamestnávateľskej zmluvy, na základe ktorej by mohol vzniknúť záväzok zamestnávateľa prispievať na poistenie zamestnanca, k čomu však nedošlo. Zástupkyňa žalobcu tvrdila, že žalobcovi nevznikol záväzok platiť príspevok na investičné životné poistenie, resp. že príspevok zamestnávateľa nebol odvádzaný na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Mala za to, že sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu. Ďalej uviedla, že v čase podania žaloby žalobca zvažoval pasívne vecne legitimovaný subjekt. Medzi žalobcom a jednotlivými zamestnancami však nebola uzatvorená dohoda o príspevku na investičné životné poistenie, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalobca ako mesto musí uzatvárať všetky zmluvy písomne. Poukázala aj na § 791 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého musí mať každá zmena poistenia písomnú formu.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 1.6.2018 mal za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, najmä keď sa nevysporiadal so všetkými namietanými tvrdeniami zo strany žalovaného, teda nepreukázal, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Právny zástupca žalovaného tvrdil, že žalobca plnil za svojich zamestnancov podľa dohody medzi zamestnávateľom a zamestnancami. Medzi žalobcom a žalovaným preto nevznikol právny vzťah. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že žalobca mal podpísané dohody o zrážkach zo mzdy na investičné životné poistenie, súčasťou ktorých bola dohoda o príspevku na investičné životné poistenie, o čom svedčí aj podpis žalobcu. Ak by sa malo jednáť o doplnkové dôchodkové sporenie, takáto dohoda o zrážkach zo mzdy by podľa zákona nemusela byť podpísaná, ale príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie by sa zrážal priamo zo zákona. Právny zástupca žalovaného preto mal za to, že žalobca išiel nad rámec zákona. Okrem toho uviedol, že v prípade dohodnutého investičného životného poistenia nebola potrebná zamestnávateľská zmluva. Ohľadom príspevku zamestnávateľa uviedol, že tu išlo o dohodu medzi zamestnávateľom a zamestnancom, pričom výška tohto príspevku uvedená v dohode o zrážkach zo mzdy korešponduje so sumou uvedenou ako príspevok zamestnávateľa v poistnej zmluve. Práve z tohto dôvodu bezdôvodné obohatenie nemohlo vzniknúť medzi žalobcom a žalovaným, ale medzi žalobcom a jeho zamestnancami. Poukázal na to, že žalobca mal reálnu možnosť preveriť správnosť jednotlivých zmlúv a tiež na to, že napriek odporúčaniu finančnej kontroly nepodpísať návrh zamestnávateľskej zmluvy, žalobca prispieval na investičné životné poistenie svojich zamestnancov štyri roky. Mal preto za to, že žalobca nekonal

v omyle, ani bez právneho dôvodu. Za irelevantné považoval skutočnosť, že žalobca ako mesto je povinné podpisovať zmluvy písomne, keďže vzťah existoval medzi žalovaným a zamestnancami a na základe poisťnej zmluvy boli zamestnanci povinní platiť poisťné. Na základe dohody medzi žalobcom a zamestnancami došlo k zmene v hradení poisťného, a to tak, že časť poisťného hradil za zamestnancov žalobca a časť zamestnanci. Nárok na poisťné vyplýva z poisťnej zmluvy, preto žalobca mal žalovať svojich zamestnancov.

10. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 23.7.2018 sa vyjadril k otázke pasívnej vecnej legitímácie, majetkového prospechu a tiež k aplikácii Obchodného zákonníka. V prvom rade poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdo/2631/2011, podľa ktorého pri zmene vlastníctva veci neprechádza na nadobúdateľa povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré prevodca prostredníctvom tejto veci získal na úkor iného, t.j. ak došlo k scudzeniu predmetu bezdôvodného obohatenia (k vyplateniu odkupnej hodnoty), povinným subjektom naďalej zostáva druhá strana právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia. Mal za to, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný. Ďalej uviedol, že v danom prípade nešlo o plnenie za iného, pretože žalobca mal za to, že plní svoj vlastný záväzok, avšak z iného právneho titulu. Poukázal na to, že v prípade plnenia tretej osoby konajúcej v právnom omyle je možná konkurencia zodpovednosti podľa § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka a je tu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nielen proti tomu, komu sa plnilo, ale i proti tomu, za koho sa plnilo. Žalobca na základe uvedeného navrhol súdu preskúmať skutkové tvrdenia uvedené v žalobe z toho hľadiska, či nie je splnený nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému. Ohľadom majetkového prospechu uviedol, že žalovaný svojím konaním získal majetkový prospech vo výške 33 951,41 eur na úkor žalobcu, pričom k plneniu bez právneho dôvodu došlo tým, že dostal majetkové hodnoty, na ktoré v dobe ich poskytnutia neexistoval žiadny právom určený dôvod. Ohľadom aplikácie Obchodného zákonníka žalobca poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Odo/383/2001, podľa ktorého ak majetkový prospech, o vydanie ktorého sa žiada, bol získaný na základe vzťahu, ktorý svojím poňatím zodpovedá § 261 ods. 1 až 3 a § 262 Obchodného zákonníka, je vzťah bezdôvodného obohatenia vzniknutého prijatím plnenia bez právneho dôvodu obchodným záväzkovým vzťahom. Žalobca mal za to, že v danom prípade treba vychádzať zo štvorročnej premičacej doby podľa Obchodného zákonníka.

11. Žalovaný podaním zo dňa 27.8.2018 reagoval na vyjadrenie žalobcu doručené súdu dňa 23.7.2018. Mal za to, že tvrdenia žalobcu ohľadom pasívnej legitímácie sú vnútorne rozporné a nezohľadňujú charakter vzťahu medzi stranami sporu, najmä ak žalovaný nikdy netvrdil, že by vydal finančné prostriedky v prospech tretej osoby. Žalovaný mal za to, že sa nemohol bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, keďže mu bolo plnené na základe poisťných zmlúv za zamestnancov žalobcu. Žalobca poskytoval príspevky na investičné životné poistenie svojich zamestnancov, tieto príspevky boli poskytnuté za zamestnancov, ktorým vyplýva povinnosť uhrádzať poisťné z poisťných zmlúv. Žalovaný ako poisťovateľ mal z titulu uzatvorených poisťných zmlúv s jednotlivými zamestnancami žalobcu nárok na úhradu poisťného v sume určenej v poisťnej zmluve, pričom uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy došlo len k zmene spôsobu platenia a odvádzania poisťného, preto na strane žalovaného nemohlo dôjsť k majetkovému prospechu. Medzi stranami sporu tak podľa žalovaného neexistuje záväzkový právny vzťah - vzťah bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že nie je naplnený základný predpoklad pre vznik bezdôvodného obohatenia - objektívne merateľný majetkový prospech na strane žalovaného ako obohateného, ktorému by zodpovedala majetková ujma žalobcu ako oprávneného. Žalovaný ďalej odmietol argumentáciu žalobcu, podľa ktorého ak ten, kto plnil, konal v domnienke, že plnil svoj vlastný záväzok, vznikol medzi ním a tým, komu sa plnilo, právny vzťah z plnenia bez právneho dôvodu a nárok na vrátenie tohto plnenia. Mal za to, že tvrdenia žalobcu si vzájomne odporujú, keď najprv tvrdil, že plnil bez právneho dôvodu, keďže neexistuje zamestnávateľská zmluva, avšak následne uviedol, že plnil svoj vlastný záväzok, ale z iného právneho dôvodu. Podľa žalovaného žalobca mal možnosť preveriť si správnosť údajov a skutočností, ktoré mu boli predložené jeho zamestnancami a s ktorými mal uzatvorené dohody o zrážkach zo mzdy. Opätovne uviedol, že žalobca mal žiadať bezdôvodné obohatenie od svojich zamestnancov, za ktorých plnil, a nie od žalovaného, ktorému plnil, keď teda žalobca tvrdí, že uhrádzal za svojich zamestnancov príspevky na investičné životné poistenie v domnení, že ide o príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie. Žalovaný s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004, ďalej sp. zn. 6Cdo/214/2011 a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 25Cb/81/2010 z 8.12.2011 žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaný ďalej odmietol tvrdenia žalobcu, že by mu voči nemu vznikol nárok na náhradu škody, mal za to, že žalobca svoje tvrdenia nepreukázal, a to ani vo vzťahu k prípadnému inému nároku podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení. Ohľadom aplikácie Obchodného zákonníka na

plynutie premlčacej doby žalovaný uviedol, že úpravu podľa tohto predpisu nie je možné použiť, keďže tu nejde o obchodnoprávny vzťah. Poistná zmluva ako zmluvný typ je upravená v Občianskom zákonníku a záväzkový vzťah medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu založený poistnou zmluvou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Mal za to, že taktiež medzi stranami sporu neexistuje vzťah, ktorý by bolo možné subsumovať pod ustanovenie § 261 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, najmä keď ani zamestnávateľská zmluva nebola uzatvorená.

12. Poverená zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 3.9.2018 ohľadom námietky žalovaného pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie uviedla, že žalobca nikdy nepristúpil k dohode o zrážkach zo mzdy, ktorá sa týka odvádzania príspevkov zamestnávateľom, pretože sa dohoda o zrážkach zo mzdy týkala len príspevkov zamestnanca - zrážania poistného zo mzdy zamestnanca na základe poistnej zmluvy. Žalobca nepristúpil ako tretí subjekt k poistným zmluvám uzatvoreným medzi zamestnancom a žalovaným. A taktiež nedošlo k uzatvoreniu dohody o spôsobe platenia podľa časti II dohody o zrážkach zo mzdy. Poverená zástupkyňa žalobcu nespochybnila existenciu poistných zmlúv, ani dohody o zrážkach zo mzdy, keďže zamestnávateľ - žalobca zrážal poistné za zamestnanca z jeho mzdy. Príspevok zamestnávateľa však vzniká až na základe zamestnávateľskej zmluvy. Uviedla, že zamestnávateľská zmluva v tomto prípade neexistuje, nebola uzatvorená, teda žalobca konal v právnom omyle, keď žalovanému odviedol aj príspevok zamestnávateľa v domnení, že ide o doplnkové dôchodkové poistenie, teda že išlo o záväzok žalobcu. Ďalej uviedla, že pri určení pasívne legitimovaného subjektu vychádzali z judikatúry, podľa ktorej v prípade plnenia tretej osoby konajúcej v právnom omyle je možné žalovať obidve strany, t.j. aj stranu, za ktorú sa plnilo a aj stranu, ktorej sa plnilo. Mala za to, že sa dôchodkový program v tomto prípade javil ako doplnkové dôchodkové poistenie a nie ako investičné životné poistenie. Poverená zástupkyňa žalobcu ďalej na výzvu súdu, aby uviedla skutkové tvrdenia preukazujúce splnenie kumulatívnych podmienok na vznik škody - porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť, uviedla, že sa prikláňa k tomu, že v tomto prípade ide o bezdôvodné obohatenie.

13. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 3.9.2018 mal za to, že nevznikol majetkový prospech na úkor žalobcu, keďže úhrady - plnenie bolo realizované na základe vzťahu medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu, teda na základe poistných zmlúv. Žalobca prispieval svojim zamestnancom na základe Dohôd o zrážkach zo mzdy, keď platil aj príspevok za zamestnávateľa, ktorý je uvedený aj v tejto dohode. Ohľadom zamestnávateľskej zmluvy poukázal na to, že právne predpisy neupravujú povinnosť uzatvoriť takúto zmluvu, bolo len na zamestnávateľovi, t.j. na žalobcovi, či bude prispievať na životné poistenie svojich zamestnancov. Mal za to, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný a nevzniklo tu bezdôvodné obohatenie. Tiež mal za to, že v predmetnom konaní nie sú splnené ani predpoklady na vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, keď žalovaný neporušil zákonnú povinnosť, nebola preukázaná ani škoda a chyba aj príčinná súvislosť. Podľa tvrdenia právneho zástupcu žalovaného nebolo potrebné, aby žalobca pristúpil k poistnej zmluve, pretože zamestnanec žalobcu uzatvoril poistnú zmluvu a ďalšie plnenie bolo na dohode medzi žalobcom a zamestnancom. Zamestnávateľská zmluva nebola uzatvorená a keďže ide o životné poistenie, ani nemusí byť uzatvorená. Mal za to, že žalobca plnil v prospech zamestnancov. Nakoniec žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca neunesol v spore dôkazné bremeno na preukázanie svojich nárokov, na strane žalovaného nevzniklo bezdôvodné obohatenie, a preto nemá povinnosť toto vydať.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne, oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu a ostatných k spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

14.1 Odpoveďou zo dňa 9.1.2015 na list žalobcu žalovaný uviedol, že po prešetrení žiadosti bolo zistené, že poisťovňa uzatvorila s Mestským úradom Zvolen zamestnávateľskú zmluvu o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na Dôchodkový program Comfort, na základe ktorej od 12.2.2010 Mestský úrad Zvolen pravidelne uhrádzal príspevky zamestnávateľa a poistné zamestnancov na účet Poisťovne pod VS: 5555500564, čo je číslo zamestnávateľskej zmluvy. Podľa žalovaného jednoznačným dôkazom existencie zmluvného vzťahu sú platby, ktoré žalobca vykonával na účet žalovaného viac ako 4 roky a uzatvorené Dohody o zrážkach zo mzdy o spôsobe platenia a odvádzania poistného na Dôchodkový program Comfort, ktoré uzatváral žalobca so svojimi zamestnancami na tlačivách poisťovne.

14.2 Z listu žalobcu zo dňa 4.2.2015 adresovaného žalovanému súd zistil, že žalobca trval na svojej žiadosti o vydanie bezdôvodného obohatenia vzhľadom k tomu, že žalovaný nepreukázal žalobcovi existenciu zmluvného vzťahu, z ktorého by žalobcovi vyplývala povinnosť platiť a odvádzať príspevky zamestnávateľa na dôchodkový program Comfort.

14.3 Listom zo dňa 23.11.2015 žalobca oznámil žalovanému, že trvá na svojej pôvodnej žiadosti o vydanie bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že pri predbežnej finančnej kontrole návrhu zamestnávateľskej zmluvy o platení odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na Dôchodkový program Comfort bolo zistené, že žalobca ako zamestnávateľ platil na tento produkt príspevky za zamestnávateľa bez uzatvoreného zmluvného vzťahu už od roku 2010 v presvedčení, že sa jedná o doplnkové dôchodkové sporenie. Podľa žalobcu potom žalovaný neoprávnene a omylom prijímal platby, príspevky zamestnávateľa.

14.4 Z potvrdenia mzdovej účtárne žalobcu zo dňa 23.5.2015, na ktorom bolo uvedené meno B., vyplýva, že v období od januára 2010 do septembra 2014 bola žalobcom poukázaná na účet žalovaného suma 33 951,41 eur v domnení, že sa jedná o príspevky zamestnávateľa na doplnkové dôchodkové poistenie na základe Zamestnávateľskej zmluvy č. 181205101, ktorú uzatvorilo Mesto Zvolen ako zamestnávateľ dňa 6.12.1999 s Doplnkovou dôchodkovou poisťovňou LIPA.

14.5 Zo zamestnávateľskej zmluvy o platení a odvádzaní príspevkov na Dôchodkový program Comfort č. 5555500564, vyplýva, že mala byť uzatvorená medzi žalovaným ako poisťovňou a žalobcom ako zamestnávateľom v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom tejto zmluvy mal byť záväzok žalobcu ako zamestnávateľa, že bude v dohodnutej výške, v dohodnutej lehote splatnosti a spôsobom dohodnutým v zmluve platiť poisťovní príspevky na Dôchodkový program Comfort za svojich zamestnancov, ktorí s poisťovňou uzatvorili poistnú zmluvu. Uvedená zmluva bola podpísaná len žalovaným.

14.6 Podľa zamestnávateľskej zmluvy č. 181205101 zo dňa 6.12.1999 uzatvorenej medzi Doplnkovou dôchodkovou poisťovňou LIPA a žalobcom ako zamestnávateľom v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 123/1996 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom poistení zamestnancov bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté doplnkové dôchodkové poistenie v súlade so zákonom a s dávkovým plánom. V zmysle uvedenej zmluvy sa zamestnávateľ zaviazal platiť poisťovní príspevky za svojich zamestnancov, ak uzatvorili s poisťovňou zamestnaneckú zmluvu. V zmysle Dávkového plánu Doplnkovej dôchodkovej poisťovne LIPA (čl. 1 ods. 2) účelom doplnkového dôchodkového poistenia je umožniť získať doplnkový dôchodkový príjem poistencovi v starobe alebo v invalidite a v prípade úmrtia poistenca. Podľa čl. 4 ods. 1 uvedeného dávkového plánu sa účasť zamestnanca na doplnkovom dôchodkovom poistení zakladá uzavretím zamestnaneckej zmluvy.

14.7 Podľa čl. 47 Kolektívnej zmluvy Mesta Zvolen zo dňa 1.12.2014 účasť zamestnávateľa a zamestnancov na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzavreté medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými sporiteľňami.

14.8 Podľa čl. 54 Kolektívnej zmluvy Mesta Zvolen zo dňa 18.12.2007 účasť zamestnávateľa a zamestnancov na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzavreté medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými poisťovňami.

14.9 Z Dodatku č. 4 zo dňa 30.4.2010 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 18.12.2007 vyplýva, že sa pôvodné znenie čl. 54 nahradilo znením, v zmysle ktorého sa účasť zamestnávateľa a zamestnancov na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzavreté medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými sporiteľňami.

14.10 Podľa návrhu zmluvy Dôchodkový program Comfort č. 9914002065 zo dňa 27.10.2010 poistník P. R. ako zamestnanec žalobcu navrhol uzatvoriť poistnú zmluvu zo začiatkom poistenia/sporenia od 12.11.2010 s poistnou dobou 28 rokov a s výškou poistného 26,60 eur, pričom zamestnávateľ mal platiť z uvedenej sumy 16,60 eur. Poistník mal záujem na druhu poistenia - Tarifa T002/SK s garanciou rastu ceny podielovej jednotky.

14.11 Z Protokolu o stretnutí sprostredkovateľa poistenia s klientom pred uzatvorením poistnej zmluvy zo dňa 27.10.2010 vyplýva označenie sprostredkovateľa poistenia a označenie klienta - P. R.. Podľa uvedeného protokolu klient mal záujem na uzatvorení investičného životného poistenia pre prípad smrti alebo dožitia s garantovaným výnosom (Tarifa T002/SK alebo Tarifa T012/SK) na poistnú dobu 28 rokov. Sprostredkovaný poistný produkt mal názov Dôchodkový program Comfort.

14.12 V zmysle Poistných podmienok žalovaného 0109SK, Hlava I., Všeobecná časť, čl. 1.2. poistníkom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťovateľom uzatvorila poistnú zmluvu a je povinná platiť poistné. Poistený je fyzická osoba, na ktorej život, zdravie alebo iné hodnoty poistného záujmu sa poistenie vzťahuje. Poistná suma je suma dohodnutá v poistnej zmluve pre účely stanovenia výšky poistného plnenia. Účastník poistenia je poisťovateľ a poistník ako zmluvné strany a ďalej poistený a každá ďalšia osoba, ktorej z poistení vzniklo právo alebo povinnosť. Podľa čl. 1.8. uvedených poistných podmienok poistné je odplatom za poistenie, výška poistného je uvedená v poistnej zmluve alebo v obchodných podmienkach. Poistník je povinný platiť poistné vo výške dojednanej v poistnej zmluve. Právo poisťovateľa na poistné vzniká dňom začiatku poistenia.

14.13 V zmysle Poistných podmienok žalovaného 0109SK, Hlava II., Osobitná časť, Diel 1 Životné poistenie, čl. 3.2. Tarify T100/SK a T002/SK sú investičným životným poistením pre prípad smrti poisteného v priebehu trvania poistenia alebo pre prípad dožitia sa poisteného dohodnutého konca poistenia, a to za bežné poistné.

14.14 Z Dohody o zrážkach zo mzdy k poistnej zmluve č. 9914002065 o spôsobe platenia a odvádzania poistného na investičné životné poistenie Comfort plus zo dňa 27.10.2010 vyplýva, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená medzi žalovaným ako poisťovňou, zamestnancom žalobcu P. R. a žalobcom ako zamestnávateľom na základe poistnej zmluvy. V zmysle čl. I uvedenej dohody sa táto dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorila podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, pričom zamestnanec súhlasil s tým, aby mu zamestnávateľ mesačne zrážal poistné na investičné životné poistenie Comfort plus na základe uzatvorenej poistnej zmluvy s poisťovňou vo výške uvedenej v tejto dohode. Podľa dohody sa poistné vo výške 10,- eur mala začať zrážať zo mzdy zamestnanca od mesiaca október 2010, prvá platba poistného mala byť odvedená v mesiaci november 2010. Podľa čl. II. uvedenej dohody s názvom Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného - Návrh na zmenu poistnej zmluvy sa poisťovňa a zamestnanec v súlade s poistnými podmienkami dohodli na zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného dohodnutého v poistnej zmluve tak, že na výške poistného dohodnutého v poistnej zmluve sa zamestnávateľ bude podieľať príspevkom vo výške dohodnutej medzi zamestnávateľom a zamestnancom a platby poistného platené zamestnancom bude zamestnávateľ odvádzať spôsobom a v lehotách dohodnutých v tejto dohode a v Zamestnávateľskej zmluve o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na investičné životné poistenie Comfort plus uzatvorenej medzi Poisťovňou a zamestnávateľom. Uvedená dohoda bola podpísaná v časti označenia zamestnanca, zamestnávateľa a osoby splnomocnenej na vykonanie zmeny poistnej zmluvy.

14.15 Podľa súpisu platieb za poistenie zamestnancov AXA život. poisťovňa a.s., ktorú vyhotovila F. B. (podľa uvedenia žalobcu mzďárka žalobcu), dňa 12.11.2010 bola uskutočnená platba vo výške 490,21 eur na účet žalovaného za 35 poistníkov. Ako variabilný symbol bolo uvedené č. 5555500564.

14.16 Z Dohody o zrážkach zo mzdy o spôsobe platenia a odvádzania poistného na investičné životné poistenie Comfort plus k poistnej zmluve č. 9914003905 zo dňa 25.3.2010 predloženej žalobcom vyplýva, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená medzi žalovaným ako poisťovňou, zamestnancom žalobcu P. Ľ. T. a žalobcom ako zamestnávateľom na základe poistnej zmluvy. V zmysle čl. I uvedenej dohody sa táto dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorila podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, pričom zamestnanec súhlasil s tým, aby mu zamestnávateľ mesačne zrážal poistné na investičné životné poistenie Comfort plus na základe uzatvorenej poistnej zmluvy s poisťovňou vo výške uvedenej v tejto dohode. Podľa dohody sa poistné vo výške 20,08 eur mala začať zrážať zo mzdy zamestnanca od mesiaca február 2010, prvá platba poistného mala byť odvedená v mesiaci marec 2010. Uvedená časť dohody bola podpísaná len zamestnancom. Čl. II. Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného - Návrh na zmenu poistnej zmluvy bola podpísaná len poisťovňou.

14.17 Zo Zamestnávateľskej zmluvy o platení odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na Dôchodkový program Comfort č. 555550914 predloženej žalobcom

vyplýva, že medzi žalovaným ako poisťovňou a zamestnávateľom Základnou školou v Revúcej bola uzatvorená zamestnávateľská zmluva v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

14.18 Z výpovede svedkyne F. Q. O., zamestnankyne žalobcu, bolo zistené, že žalobca odvádzal príspevok za zamestnancov v domnienke, že ide o doplnkové dôchodkové poistenie. Na to, že sa v tomto prípade nejedná o doplnkové dôchodkové sporenie, ale o investičné poistenie, žalobca prišiel v čase, keď mu od žalovaného prišiel návrh zmluvy na podpis. Keďže kolektívna zmluva žalobcu umožňuje poskytovať príspevok len na doplnkové dôchodkové poistenie, návrh zmluvy žalobca neprijal. Svedkyňa uviedla, že žalobca poskytuje príspevok len na doplnkové dôchodkové poistenie, na ktoré má uzatvorené aj zamestnávateľské zmluvy, investičné životné poistenie žalobca nemá uzatvorené. Uviedla, že zrážky zo mzdy zamestnancov ako príspevok v zmysle kolektívnej zmluvy odvádzala mzdárka žalobcu, a to na základe Dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré slúžili ako podklad na úhradu. Tieto Dohody o zrážkach zo mzdy mal žalobca fyzicky k dispozícii. Žalobca prišiel na to, že v prospech zamestnancov neplatí príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie, ale na investičné životné poistenie niekedy v roku 2014. Toho času žalobca už nevypláca príspevky zamestnancom na životné poistenie. Svedkyňa na otázku, či vtedajšia mzdárka žalobcu realizovala úhrady ako príspevok zamestnancom bez súhlasu nadriadeného uviedla, že to bolo v podstate bez súhlasu, keďže žalobca nemal uzatvorenú zamestnávateľskú zmluvu. Mzdárka uhrádzala v domnienke, že ide o doplnkové dôchodkové sporenie aj vzhľadom na to, že tlačivo AXA- dohoda o zrážkach zo mzdy bola rovnaká.

15. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

16. Vecná legitímácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu žalobcu. Nositeľom vecnej legitímácie v spore je ten, kto je zúčastnený na právnom vzťahu, o ktorý v konaní ide. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vtedy, keď má povinnosť, ktorej splnenia sa žalobca od neho domáha alebo ktorá má byť určená v čase rozhodovania súdom. Súd môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa v konaní táto skutočnosť nepreukáže, bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

17. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Obohatenie musí ísť na úkor iného subjektu, majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného a musí existovať kauzálna väzba medzi obohatením

sa jedného subjektu a úbytkom iného subjektu. K vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov, a to získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmu druhého subjektu. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že jednotliví zamestnanci žalobcu mali so žalovaným uzatvorené poisťovacie zmluvy. Uzatvoreniu poisťovacích zmlúv predchádzalo stretnutie sprostredkovateľa poisťovníčky žalovaného s klientom, t.j. so zamestnancom, na ktorom bol zamestnanec žalobcu informovaný o predmete poisťovacieho zmluvy, o tom, že sa jedná o investičné životné poisťovanie pre prípad smrti alebo dožitia s názvom Dôchodkový program Comfort, pričom zamestnanec uviedol aj poisťovaciu dobu, na ktorú chce uzatvoriť poisťovaciu zmluvu. Následne sa medzi žalovaným ako poisťovateľom a zamestnancom žalobcu ako poisťovníkom platne uzatvorila poisťovacia zmluva s názvom Dôchodkový program Comfort, v ktorej bol dohodnutý začiatok poisťovania, doba poisťovania, výška poisťovacieho aj s údajom o sume, ktorú z poisťovacieho platí zamestnávateľ. Existencia poisťovacieho vzťahu medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu nebola medzi stranami sporná. Keďže boli platne uzatvorené poisťovacie zmluvy, zamestnancom žalobcu ako poisťovníkom vyplývala povinnosť platiť poisťovacie vo výške dohodnutej v poisťovacej zmluve, t.j. sumu dohodnutú v poisťovacej zmluve ako odplatu za poisťovanie. Bez ohľadu na to, že sa v poisťovacej zmluve nachádzal údaj aj o tom, v akej výške platí poisťovacie zamestnávateľ, t.j. žalobca, taktiež bez ohľadu na to, že žalobca skutočne odvádzal poisťovacie za zamestnanca na účet žalovaného, mal súd za to, že poisťovacia zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným a zamestnancom žalobcu. Uvedené vyplýva aj z čl. 1.2 Poisťovacích podmienok žalovaného 0109SK, Hlava I., Všeobecná časť, podľa ktorého účastníkom poisťovania je poisťovateľ a poisťovník ako zmluvné strany a ďalej poisťovaný a každá ďalšia osoba, ktorej z poisťovania vzniklo právo alebo povinnosť. Následne bola medzi žalobcom a jeho zamestnancami uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle Zákonníka práce.

19. Súdu boli predložené jednotlivé dohody o zrážkach zo mzdy tak zo strany žalobcu ako i žalovaného. Žalovaný dňa 11.8.2016 k podanému odporu proti platobnému rozkazu predložil Protokol o stretnutí sprostredkovateľa poisťovníčky s klientom pred uzatvorením poisťovacieho zmluvy zo dňa 27.10.2010, návrh poisťovacieho zmluvy Dôchodkový program Comfort č. 9914002065 zo dňa 27.10.2010, Poisťovacie podmienky žalovaného 0109SK a Dohodu o zrážkach zo mzdy k poisťovacej zmluve č. 9914002065 o spôsobe platenia a odvádzania poisťovacieho na investičné životné poisťovanie Comfort plus zo dňa 27.10.2010. Všetky písomnosti sa týkali konkrétneho zamestnanca žalobcu. V danom prípade už z názvu uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že sa poisťovacia zmluva vzťahuje na investičné životné poisťovanie s názvom Comfort plus a nie na doplnkové dôchodkové sporenie. Napriek jednoznačnému označeniu dohody o zrážkach zo mzdy žalobca ako zamestnávateľ podpísal uvedenú dohodu v zmysle Zákonníka práce a zaviazal sa vykonávať zrážky zo mzdy svojho zamestnanca na poisťovacie na investičné životné poisťovanie v dohodnutej výške. Súčasťou uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy bola aj časť II označená ako Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poisťovacieho - Návrh na zmenu poisťovacieho zmluvy. Táto časť sa vzťahovala na žalovaného a zamestnanca žalobcu, pretože tí sa dohodli na zmene spôsobu platenia a odvádzania poisťovacieho dohodnutého v poisťovacej zmluve tak, že sa na výške poisťovacieho dohodnutého v poisťovacej zmluve bude zamestnávateľ, t.j. žalobca podieľať príspevkom vo výške dohodnutej medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Žalobcom namietaná zamestnávateľská zmluva bola v tejto časti dohody uvedená len v súvislosti so spôsobom odvádzania platieb poisťovacieho platené zamestnancom. V zmysle tejto konkrétnej dohody o zrážkach zo mzdy potom mal súd za preukázané, že medzi zamestnancom a žalobcom došlo k dohode o spôsobe platenia a odvádzania poisťovacieho na investičné životné poisťovanie Comfort plus zamestnanca, pričom na základe tejto dohody bola určená suma, ktorá sa zrazí zamestnancovi zo mzdy na poisťovacie na investičné životné poisťovanie a bola určená aj suma, ktorou prispieje žalobca svojmu zamestnancovi na investičné životné poisťovanie. Išlo pritom o sumu totožnú so sumou uvedenou v poisťovacej zmluve ako suma, ktorú platí zamestnávateľ. Súčet príspevku žalobcu a sumy zrazenej zamestnancovi potom predstavoval výšku poisťovacieho, ktorú bol zamestnanec povinný platiť žalovanému. Na základe uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy potom žalobca odvádzal na účet žalovaného jednak sumu zrazenú zo mzdy zamestnanca, jednak príspevok žalobcu ako zamestnávateľa na poisťovanie svojho zamestnanca. Pokiaľ ide o niektoré dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré v časti II Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poisťovacieho - Návrh na zmenu poisťovacieho zmluvy neboli podpísané, súd mal za to, že na vznik záväzku žalobcu zrážať poisťovacie zo mzdy svojho zamestnanca vyplývala z časti I., ktorá

bola v každom prípade podpísaná. Námetka žalobcu, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená zamestnávateľská zmluva, ktorá mala upraviť platenie a odvádzanie príspevkov zamestnávateľa a odvádzanie poisťného zamestnancov, nič nemení na skutočnosti, že poisťný vzťah existoval len medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu a žalobca na základe dohôd o zrážkach zo mzdy, čo vyplývalo aj z výpovede svedkyne, odvádzal za svojich zamestnancov a v ich prospech poisťné vo výške dohodnutej v poisťnej zmluve. Súd mal za to, že tu neobstojí ani argumentácia žalobcu, že bol uvedený do omylu, pretože si myslel, že svojim zamestnancom prispieva na doplnkové dôchodkové sporenie, a to najmä za situácie, keď žalobcom je mesto, u ktorého sa predpokladá, že bude konať s odbornou starostlivosťou a u ktorého je predpoklad, že má dostatočný právny aparát na posúdenie a preskúmanie dohody o zrážkach zo mzdy, z ktorej vyplýva konkrétny produkt, na ktorý sa poskytuje poisťné a aj príspevok zamestnávateľa. Podľa názoru súdu na strane žalobcu tak nemohlo dôjsť k omylu, a to aj vzhľadom na to, že z poisťných zmlúv, z poisťných podmienok žalovaného, ako i z dohôd o zrážkach zo mzdy vyplývalo, že ich predmetom je investičné životné poistenie s názvom Dôchodkový program Comfort. Pokiaľ žalobca mal za to, že názov poistenia Dôchodkový program Comfort vzbudzoval dojem, že ide o doplnkové dôchodkové sporenie, žalobca mal reálnu možnosť a povinnosť pred podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy, resp. pred vyplatením príspevkov zamestnancom preveriť si poisťné zmluvy svojich zamestnancov. Podľa názoru súdu z dôvodu, že v tomto prípade išlo o investičné životné poistenie pre prípad smrti alebo dožitia, nebolo nevyhnutné, aby medzi stranami sporu bola uzatvorená zamestnávateľská zmluva, ktorá sa uzatvára v prípade doplnkového dôchodkového poistenia zamestnancov podľa § 58 zákona č. 650/2004 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom sporení. Žalobca tak podľa svojho uvedenia odvádzal žalovanému poisťné, konkrétne sumu zrazenú zo mzdy zamestnanca a príspevok zamestnávateľa, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa žalobcu príspevok zamestnávateľa bol odvádzaný bez právneho dôvodu, keďže po zistení, že nejde o doplnkové dôchodkové sporenie, žalobca zistil aj to, že medzi ním a žalovaným nie je uzatvorená zamestnávateľská zmluva. Žalobca však v tomto prípade prispieval svojim zamestnancom a nie žalovanému ako poisťovní. Žalovaný mal nárok na poisťné od poisťníka, teda plnenie nadobudnuté žalovaným z právneho hľadiska predstavovalo plnenie poskytované poisťníkmi, zamestnancami žalobcu.

20. Žalobca v priebehu konania poukázal na čl. 54 Kolektívnej zmluvy zo dňa 18.12.2007, podľa ktorej účasť žalobcu ako zamestnávateľa na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzatvorené medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými poisťovňami a tiež na to, že žalobca ako mesto má uzatvorené zamestnávateľské zmluvy s poisťovňami ohľadom doplnkového dôchodkového sporenia. Žalobca uviedol, že až v októbri roku 2014 prišiel na to, že svojim zamestnancom prispieva nie na doplnkové dôchodkové sporenie, ale na investičné životné poistenie. Podľa názoru súdu potom žalobca poskytoval svojim zamestnancom príspevok na investičné životné poistenie nad rámec príspevku uvedeného v čl. 54 Kolektívnej zmluvy. Napriek tomu, že žalobca uhradil na účet žalovaného poisťné, ktoré vyplývalo z jednotlivých poisťných zmlúv uzatvorených medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu, to však ešte neznamená, že sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu, a to či už prijatím plnenia bez právneho dôvodu, alebo z dôvodu omylu na strane žalobcu či z iného dôvodu. Žalovaný ako poisťovňa, ktorá uzatvorila s poisťníkmi - so zamestnancami žalobcu poisťnú zmluvu, mal nárok na poisťné vo výške uvedenej v zmluve. Žalovaný prijal plnenie na základe existujúcej poisťnej zmluvy a žalobca poskytol plnenie na základe dohody o zrážkach zo mzdy, t.j. právny dôvod na plnenie existoval medzi žalobcom a jeho zamestnancami, za ktorých alebo v prospech ktorých plnil. Pokiaľ žalobca tvrdí, že príspevok poskytoval v domnení, že plní svoj vlastný záväzok, hoci išlo o povinnosť jeho zamestnanca vyplývajúca z poisťnej zmluvy, potom žalobca mal uplatniť svoj nárok voči svojim zamestnancom.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania pasívnej vecnej legitímácie žalovaného ako poisťovne, ktorá uzatvorila so zamestnancami žalobcu poisťné zmluvy a ktorému zo strany zamestnancov prislúchalo právo na poisťné. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohatil, získal majetkový prospech a teda že žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti v právnom vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok, súd sa ďalej nezaoberal ani otázkou, kto sa obohatil na úkor žalobcu, resp. či vôbec došlo k bezdôvodnému obohateniu a ani výškou bezdôvodného obohatenia, či námietkou premlčania vnesenou žalovaným. Síce žalobca navrhol súdu preskúmať ním uvádzané skutkové tvrdenia z hľadiska prípadnej škody vzniknutej na strane žalobcu, za ktorú by zodpovedal žalovaný, súd aj v tomto prípade len musí

skonštatovať, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok potrebných na uplatnenie nároku na náhradu škody - porušenie právnej povinnosti, vznik škody a kauzálny nexus medzi nimi. Súd z uvedeného dôvodu nevykonal ani znalecké dokazovanie navrhnuté žalobcom na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby, t.j. celkový úspech žalobcu bol 100%. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.